

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oară 6 cr. a treia-oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Măcelarilor nr. 21.

Se prenumără și la poste și la librării.

În România:

la dlul Carol Schuder în București, strada Labirint nr. 4.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Românii și Slavii Ungariei.

— „Românii și Slavii — aliați? Este va anormal, este mai mult decât o simă, este o prostie politică. Tocmai în Balcani reappare curentul pan-slav, și vest-europeanul Stambulov cade în acestui curent, când în Dobrogea româniei se descoper urme de irredentă ilgară! Tocmai acum Românii din Ungaria se fac o alianță cu Slavii din Ungaria, și chiar cu Mudron, care a fost la stivitățile din Kiev? Este o prostie politică!”

Așa vorbesc azi toate ziarele unguerești. Și ne cer, cu alte vorbe, să nu înțelegem în pericol, să nu încercăm a știrbi, doar hegemonia Ungurilor, care, zic ei, pot propti bine pe germanism, ci — sum teneatis — se nu punem în pericol România! Ba un ziar merge chiar atât de departe, încât scrie: „Dacă românii ar face o sârbare de înfrățire cu Ungurii, tocmai acum ea r fi la vreme”.

Noi suntem mai întâiu de toate surprinși, că presa maghiară învoacă politica externă pentru a pune friu politicii interne a unei națiuni, căia până azi mereu i-a cântat că politica ei și politica externă nu au a face na cu alta — nimic.

Națiunea, căreia mereu i-s-a zis asta, suntem noi Românii, care mereu a fost invitați să părăsim „imposibilul” ren de luptă extern, și se ne mulțumim numai cu ce putem face între anțele patriei prea „iubitoare” și „geroase”...

Și acum, când facem un nou pas în această direcție, când voim să înțelegem și aici tot, dar tot ce putem face între împregiurările excepționale, în care trăim, aceeași presă strigă la politica externă neimpune să nu facem aceasta! Argumentarea acestei maghiare este și de astă-dată silită, conform intereselor maghiare. Dar astă-dată ea a trebuit să conștientizeze că politica externă nu poate rămâne diferentă la cele-ce se petrec în Ungaria.

Constatăm aceasta!

Și earăși, la dreptul vorbind, deși știm și noi o lămurită conștiință despre importanța ce se dă elementului român în Ardeal și Ungaria în politica externă, și nu am esitat a încheia o alianță, nu „Slavii”, nu cu pan-slavii, ci cu — Slavii Ungariei: Sârbii și Slovaci.

Știm bine, odată nu eram socotiți capabili ori doritori chiar de această alianță. Odată la noi se zicea doară (în conferința dela 1881, prin gura raportului comisiei de 30) că noi „ca adevărați patrioți, sinceramente devotați” „Trombului”, aspirăm la „frățietate și solidaritate cu toate popoarele patriei și mai ales cu națiunea maghiară cea de o parte cu noi”; odată, tot atunci, tot acolo prin gura aceluiaș raportor se zicea, și drept între aplausele conferinței, că „Și Ungurii, ca frați, câte bune și frumoase am pute face, cât progres, cât înflorire am pute mijloci pentru ei, pentru toate naționalitățile”; odată, iarăși, șefii români revendicau un dualism maghiaro-român, care să facă și pentru celelalte naționalități, prin urmare și pentru Slavii — ceva. Pe atunci știm dar că Ungurii nu ne credeau capabili a ne alia cu Slavii — ca cu niște „frați”; și atunci era vorba se le „mijlocim” noi „șivilor un dram de libertate și nouă — mai multă.

Politica aceasta, evident, ar fi fost silită să aștepte mai întâiu epoca în care și Ungurii se fie convinși că noi ei dătinăm merităm a fi ținuți de „frați” uni ai lor și în care, vorba poveștei, Ivan se le fie drag fetelor, nu odată le lui și a doua-oară earăși — tot de lui...

Dar această epocă s'a tot depărtat, și tot depărtează și tot ce s'a petrecut de când astfel se vorbea în conferințele

noastre a fost o dovadă că cei-ce vorbiau așa nu înțelegeau rostul politicii maghiare și că acele constelațiuni politice, pe care le potriviau în capul lor, nu țineau cont de toată gravitatea și îndrăsneala de vabanque a politicii maghiare.

Cei-ce au simțit mai bine această primejdie, au luat și au dat alt curs chestiei ce ne preocupă.

Frați în politică, au zis ei, ne sânt numai cei-ce au aceleași interese de apărare și cei-ce sânt gata să le apere și gata să se suferă împreună cu noi și — prin urmare și vrednici să se bucure în măsură egală de rezultatele luptei; frați sântem cei-ce luptăm pentru drept în contra nedreptății. Și astfel de frați sânt astăzi Slavii din Ungaria: Sârbii și Slovaci.

Și astfel alianța se făcu.

Pentru-ce totuși Ungurii ne cer acum să nu proclamăm frăția aceasta, să nu ne facem frați și de luptă, după-ce frați de suferințe, ei, ei singuri ne-au făcut, și se nu alcătuim programul comun? Pentru-ce să invoacă pretenziunile pericole, ce ar rezulta din alianța aceasta pentru politica externă a monarhiei și a regatului român?

Este evident și laudabil, că și elementul maghiar sprijinește azi politica triplicei, care tocmai în momentele de față are motiv să privescă tot mai atentă spre Balcani. Dar tot atât de evident este, că elementul maghiar se folosește de situațiunea aceasta pentru-ca la umbra ei să înmulțiască condițiunile pentru unificarea raselor din Ungaria, să maghiarizeze și se-și prepare — proclamarea independenței sale!

La „umbra ei” am zis, nu sub „scutul ei”. Pentru-că, presupunând chiar că tripla alianță ar avea un interes de neprevăzută durată lungă de a se sprigini mult și pe Unguri, încă nu vedem pe ce motive am admite, că acest interes ar fi vecinic. Pentru aceea înțelegem, că delegații austriaci și germani au spriginit, ca de pildă, la Haga și îi vor sprigini încă pe Unguri la Bruxelles — de sigur va veni însă timpul, în care nici membrii triplicei nu vor mai avea nici un interes ca Ungurii să fie spriginiți, când guvernele lor stabilesc aici în Ardeal și Ungaria, stări analoage celor din Armenia și Macedonia.

Noi nu vedem însă cum alianța Românilor cu Sârbii și Slovaci ar pute să înfrumusească în mod nefavorabil situațiunea politicii externe a monarhiei ori a regatului român.

Dar alta o vedem bine: dovedindu-se tocmai prin această necesară alianță, cum stau lucrurile în Ungaria, dovedindu-se că forța Maghiarilor nu-i suficientă a stabili aici, în Ungaria, baze sigure pentru o durabilă și cinstită politică internă, se va dovedi și că ei reclamă o importanță, pe care nu o au și că încasează și profitul unei politice, care nu poate avea nici un interes să-i ocrotească pe ei mai mult decât merită și se le dee, deși, precum tare credem, numai deocamdată, mai mult avânt decât naționalităților, cu care ei sânt azi atât de cruzi.

Dacă congresul naționalităților și lucrările, și comune și parțiale, ce-i vor urma lui, vor demonstra acest adevăr, el își va fi făcut și în această privință datoria. Și lumea obiectivă ne va da dreptate, ne va recunoaște priceperea politică, dacă noi vom refuza de a contribui la siguranța unei hegemonii, care altfel în contul nostru s'ar mai consolida, nouă ne-ar fi și mai primejdioasă, decât ne-a fost, nouă — ne-ar pune capăt. Ungurii aibă deci bunătațe, de dragul politicii externe ce-i îngrijește, a purta ei din parte-le grije ca ea să nu fie influențată în mod nefavorabil de ei, nu de noi, care nu vom merge la Pesta ca să căutăm a o slăbi, ci a întări, acolo chiar, idea egalei îndreptățiri, fără de a cărei realizare — nu putem trăi.

Conferința interparlamentară. Dl V. A. Urechia văzând neadevărul scris în jurnalele unguerești, că Românii au cerut să se pună chestia română la ordinea zilei a conferinței interparlamentare dela Bruxelles, a întrebat cu o scrisoare pe însuși secretarul general al conferinței, dl Dr. Gobat, că de unde a luat dl Pázmándy asemenea scornitură?

Etată ce răspunde dl Dr. Gobat la întrebarea dlui Urechia:

„Scumpe amice!”

Nu știu de unde a luat noutatea din chestiune. Dl Pázmándy m'a întrebat telegrafic dacă ați cerut să fie adusă chestiunea înaintea conferinței; i-am răspuns: nu! Apoi dl Pázmándy m'a scris că este mulțumit. (est plus content).

Credem și noi!

Îi recomandăm însă dlui Pázmándy, că dacă vrea să fie și mai departe mulțumit să se ferească de a invita congresul la Budapesta, căci atunci va avea parte și de chestiunea română în conferință.

Matriculele de stat vor intra în folosință deja cu începerea lunii Octomvrie, deodată cu intrarea în vigoare a legii despre căsătoria civilă și despre conducerea matriculelor de stat. Avându-o aceasta în vedere, ministrul de culte și instrucțiune publică a dat deja ordin tuturor autorităților bisericești, să se îngrijească ca respectivele organe bisericești să încheie matriculele până la 30 Septembrie n., ear' copiile despre imatriculările făcute în anul 1895 să le substearnă autorităților competente încă în Octomvrie și nu la anul nou cum se făcea până acum.

Politia de stat, după „Kolozsvár” cel mai clasic mod de soluțiune a chestiei naționalităților, se va organiza în curând în întreaga țeară. Ministrul ordinațiunilor muscălești, dl Perczel Dezős, a dat deja ordin tuturor comiților-supremi ai comitatelor și ai orașelor libere regești, ca să-și facă raporturile lor despre politia jurisdicțiunilor respective însoțite de părerile lor asupra centralizării politiei, pentru-ca astfel ministrul să-și poată face toate premergătoarele dispoziții cu privire la organizarea politiei de stat. În sensul celor zise de guvernamentalul „Kolozsvár”, — ne apropiem de soluțiunea chestiei naționale.

Intrevederi politice. Foile guvernamentale aduc știrea, că ministrul-president Bánffy a plecat la Rátót ca să-l cerceteze pe deputatul Széll Kálmán, unul dintre membrii de căpetenie ai partidului liberal. Acestei vizite i-se atribuie însemnătate — politică.

Încă o tradare de a lui Iuda. Toate foile maghiare și cele care în serviciul maghiarismului stau, în special: „Pester Lloyd”, „Nemzet”, „Pesti Hírlap”, „Pesti Napló”, „Magyar Ujság”, toate guvernamentale; apoi: opoziționalele „Budapesti Hírlap”, „Egyetértés”, „Magyarország”, „Nemzeti Újság”, „Magyar Hírlap” etc. — înregistrează cu satisfacție următoarele șire:

„Publicul este alarmat prin bucinarea „Tribunei” că în 10 August n. a. c. se va ține în Budapesta Congresul naționalităților, anume al Românilor, Sârbilor și Slovaciilor din Ungaria. Știrea este destul de sensațională, mai lipsește numai să se convingă publicul și acum, că: „parturient montes, nascitur ridiculus mus”; ceea-ce în românește înseamnă, că tribuniștii tot tribuniști rămân, ori-ce se se întempele cu bietul nostru popor, mult sedus și mult condus la rătăcire prin profeții sei falși.”

După-cum cetim în foile citate mai sus, șirele acestea au apărut în foia metropolului Miron Roman, de sub fericita redactare a dlui Dr. Olariu. Pentru-ca să-i dăm publicității de sus o mai întinsă publicitate și între Români (se știe adică că abonenții „Telegrafului Român” abia ajung cifra de — 200) am publicat-o și noi după sus citatele foi maghiare.

Presa din Ungaria

despre

congresul naționalităților.

„Zastava” dela 28 Iulie publică următorul prim-articol:

„Ce putere are opoziția unită a Sârbilor, Slovaciilor și Românilor se vede deja din importanța, ce opiniunea publică atribuie chiar și numai apelului nostru. Toate ziarele l-au adus întreg în traducere și se ocupă cu el la locuri de frunte. Nici nu poți să cetești tot ceea-ce se scrie în această privință, atât de mare este materialul și ne este încă și mai greu să răspundem la toate obiecțiunile ziaristice. Și totuși trebuie să o facem, fie chiar să ne mărginim la lucrurile cele mai de căpetenie.

După modul cum scrie toată presa din Budapesta, se vede că acest pas comun și resolut al Sârbilor, Slovaciilor și Românilor i-a băgat în mare confuzie și griji, astfel că în primul moment nu știu ce fel de poziție se iee. Pe când unele ziare, ca spr. p. independentul „Magyarország” și guvernamentalul „Nemzet”, cer ca guvernul să oprească congresul, pe atunci „Pester Lloyd” face pe voinicul și cu față strîmbă spune, că e de lipsă să fie permis congresul, să se audă dorințele și să se facă încercare de împăcare.

În mare înscutură se află azi toți vitejii „ideii de stat național maghiar” și salarii lor. Dacă permit congresul, guvernul ungueresc se va desava pe sine însuși, căci atât Hieronymi, cât și Bánffy au declarat în parlament, că vor interzice orice întrunire de acest soi, ear' în aceeași vreme Slovaci, Români și Sârbii ar dobândi privilegiul de a se organiza ca partid și a espunere plângerile și dorințele lor.

„Dacă nu permit ținerea congresului, Maghiarii vor da înaintea Europei dovada, că tot ceea-ce au trimbiat în lume despre liberalism și libertate în Ungaria, n'a fost decât minciună și înșelătorie, și astfel la conferința interparlamentară din Bruxelles, care se va ține cu trei zile mai târziu, se va rupe masca de pe obrazul liberalismului maghiar.

Convocătorii congresului, ca delegați ai partidelor respective, n'au putut într-adevăr să găsească moment mai potrivit pentru ținerea lui; pentru aceasta merită deplină recunoștință din partea popoarelor lor, căci aceasta era timpul cel mai potrivit pentru ținerea lui. Nu încape îndoială, că Bánffy ar fi interzis congresul fără greș, dacă ținerea lui ar fi fost fixată pe alt timp; astfel însă, voinicosul „energalic” Bánffy va înghiți vorbirile sale rășboinice și amenințările din parlament și va permite congresul, căci nu este iertat să-l oprească din cauza opiniunii publice, care va ține sfaturi în Bruxelles la 1/13 August.

Deasemenea se vede, că convocătorii au nimerit bine, alegând ca loc de întrunire a congresului Budapesta, căci Maghiarii și Maghiaronii (așa zic Slavii renegaților) întreabă: de ce n'au ales alt oraș, spre p. Sibiu ori N-Sad? Congresul ar avea în cazul acesta mai puțină importanță, Europa ar arăta mai puțină luare aminte de ce se petrece în acele orașe, ear' domni primari și căpitani ar pute să facă minuni cu congresul și convocătorii cu participanții ar primi din Budapesta răspuns la reclamațiunile și protestele lor — „cândva — nici-odată”.

Nici când n'a fost și nu va fi așa curând loc și vremuri mai potrivite pentru congres, de aceea ar fi păcat de D-zeu să lăsăm să treacă un astfel de privilegiu.

„Hazánk” și celelalte foi, ce se nutresc la ieslele fondurilor secrete, întreabă: „Cine a dat convocătorilor dreptul să vorbească în numele Sârbilor, Slovaciilor și Românilor, cine li-a dat mandat la aceasta?”

Convinși fiind, că convocătorii congresului se bucură de deplina încredere a popoarelor lor, și că au drept să vorbească în numele lor, nici n'a trebuit să răspundem la o astfel de întrebare, mai ales aducându-ne aminte că prin ea ziaristii maghiari voesc să desbrace ori-ce acțiune a noastră înaintea Europei de importanță, și că întrebarea aceasta o pune mereu presa jidană, precum a întrebat „P. Lloyd” și cu privilegiul tinerei uriașu-

lui nostru meeting din Carloveț, că: „de unde și-a luat mandatul de a vorbi în numele națiunii?”

Și totuși voim să declarăm, că: convocătorii n'au întreprins nimic după propriul lor cap, că au fost trimiși și împuterniciți din partea partidelor lor naționale să conducă negocierile, că rezultatele acelor negocierile le comunicau precis direcțiunilor partidelor lor, au dat ascultare obiecțiunilor și au dobândit consimțământul, învoala lor.

S'a urmat contact neîntrerupt, atât prin corespondență cât și prin persoane, nu numai între membrii direcțiunilor centrale ale partidelor, dar și între toți acei membri ai partidelor aliate, cari se bucurau mereu de încrederea națiunii lor, și exerciau influență hotărâtoare asupra vieții publice naționale.

Încât ne privește pe noi Sârbii, în programul nostru dela Becichereca a fost intradins primită solidaritatea cu ceilalți nemaghiari; și întreaga noastră viață publică era întemeiată pe acest program, astfel, că și intrarea e cuprins mandatul pentru-ca congresul să devină realitate.

Delegați sârbi au fost d'asemenea împuterniciți și din partea meetingului metropolitan dela Carloveț să adereze la congres, căci acolo s'a proclamat lămurit solidaritatea și putem de aici înainte să împărțăm cetitorilor, că un punct al programului comun cuprinde și revisia legilor religioase.

Cel mai puternic titlu pentru mandatul delegaților însă a fost cea mai adâncă și solidă încredere și convingere a lor: că solidaritatea și congresul sânt singura cale care aduce mântuire amenințatei noastre naționalități. Cu acest mandat intern, cu această încredere convocătorii congresului merg înaintea sau cad.

În special din partea aripei radicale a opoziției naționale sârbești, Dr. Gavrilă a obținut în ședința comitetului central împuternicirea, ca să meargă la Budapesta în luna Noemvrie a anului 1893 spre a urma negocierii, ear' proiectul de program, care s'a stabilit aci, a găsit aprobare la întreg comitetul; deasemenea și pentru cea din urmă conferință din N-Sad, unde s'a fixat ziua și locul de întrunire al congresului, au fost invitați afară de membrii comitetului central și alți membri de vază ai partidului radical.

Se vede așadar, că dreptul convocătorilor este deplin și neatacabil din ori-ce punct de vedere.

Unele foi s'au acățat de numele conducătorilor sârbi. Ca să fie lucru lămurit, de ce din partea noastră manifestul e iscălit numai de câțori redactorii organelor celor două aripi opoziționale naționale sârbești, trebuie să declarăm, că la conferințele de mai înainte ei figurau ca delegați ai partidelor lor și că au fost aleși în comitetul executiv care avea sarcina să pregătească congresul.

Mai îndeosebi însă s'a pus pond pe aceea, ca înțelegerea comună a arripilor noastre opoziționale să se documenteze în această mare chestiune în public prin împregiurarea, că apelul va fi iscălit de aceea, căroră partidele lor au încredințat direcțiunea ziarelor lor. Acest argument deosebit la Sârbi îl dovedește și adesiunea prin scris a presidentului partidului radical, George C. Trvetic din Verșet, în care spune că importanța cauzei cere ca să iscălească numai cei doi redactori și că de altfel el însuși iscălește apelul...

Reservându-ne ca cu cel dintăiu privilegiu să ne ocupăm cu celelalte obiecțiuni, credem, că s'a înverdat și până acum, că: poporul sârbesc trebuie să dea un echou puternic congresului și să participe la el în număr mare, căci altfel ar păcăta în contra trecutului său, contra intereselor sale și ar perde pentru multă vreme posibilitatea, de a juca rol în viața politică, ar rămâne izolat, batjocorit, fără respect și disprețuit în ochii Europei.

Ear' poporul sârbesc n'a meritat a ceva nici va me-

rita. Conștiința lui e încă trează, astfel încât nu va lăsa să treacă acest moment de supremă importanță, decare de mult n' s' a văzut.

Ziarul polonez din Cracovia „*Nova Reforma*” reproduce în numărul său de la 28 Iulie, la loc de frunte articolul întreg al ziarului „*Politik*”, din care am adus noi ieri un extras.

La noule legi bisericesti.

Din cercurile preoțești ale arhiepiscopiei gr.-or. a Transilvaniei primim următorul articol:

Instituțiile, cu cari ne-a gratificat guvernul fostului pașă dela Bistrița-Năsăud, samănă mult cu niște plante smulse din pământ străin, ca să nu prindă la noi nici când rădăcini.

În inima poporului român, în sufletul fiilor bisericii noastre, chiar și numele lor a produs și până acum multă amărăciune și aceea se va potența cu ziua, când ele au să se pună în lucrare.

Timpul se apropie cu iuteală mare, când avem să ne luăm rămas bun prin forța legii dela strămoșești obiceiuri, dela frumoasele datini, de a da noi binecuvântare celor ce se leagă de a fi un trup și un suflet până la moarte. Altarul și sfințenia lui e desonorat, căci nefericitul sistem de-a erol legi, a căror trebuință poporul nu o a simțit, odată inaugurat de guvernul maghiar, trebuia să atingă și biserica, ca nimic să nu rămână nepângărit de valurile lui furibunde.

Reformele ne-au aflat nepregătiți și ireparabile vor fi și daunele, ce ele vor cauza în sinul poporului nostru.

Nici că ne preocupă partea materială a perderilor, căci popor sărac cum suntem, ceea ce am dat sub un titlu, vom afla altul, ca să recompensăm pe funcționarii bisericilor noastre și în special va trebui să aflăm un titlu, sub care să onorăm serviciul protopopilor cari perd toate venitele lor de până acum, rămânând numai cu sarcinile oficiului și cu răspunderea cea mare, pentru înaintarea corectă a averilor și a altor agende împreunate cu oficiul lor.

În zile grele oameni mari trebuie să fie la cârma afacerilor, oameni pătrunși de chemarea lor. Îi căutăm pretutindenea, pândim după vocea lor, dar' nu o auzim.

Unii la băi, alții la răcoare ascunși și pitulați, nu vor să asude, nu au voință să plătească cugete, ce se se întâmplă în ziua, când legile nouă se vor pune în lucrare.

Un episcop chiar acum dă un circular că cine anume are să îngrijească de spitalul școalelor și pentru toate acestea află, că învătătorii ar fi cei mai îndemânatici oameni într'ale spitalului și ale curățitului, deci lor ar fi să li-se concedieze treaba aceasta, căci ei stau sub disciplina P. S. Sale și știm, că mâna de fer a Preasfințitului va îndemna pe mulți ca să se deprindă în ferii cu măiestria zidăritului.

Pentru lucruri bagatele se află oameni să dea circulare, să ceară conspecte școlare, date peste date, în timpul secerișului, la lucruri grele, la lucruri mari nu-i află, nu ai de unde să-i iai. Trebuie să vină Bașota Moșul să spună credincioșilor, cum cugetă el, că ar fi bine să se reguleze afacerea cu protopopii, ca-și-cum ei nu ar avea căpetenii, cari să studieze și să pătrundă în fondul afacerilor, ear' foaia lui Miron, în actuala zăpăceală spune, că congresul s'a îngrijit de regularea venitelor protopopești, pe când de fapt congresul a șters ședulele de cununii și nu a făcut o iotă pentru despăgubirea celor interesați.

Protopopii din Bănat și cei de pe la Arad simt perderile; cei din Sibiu e membru în direcțiunea „Albinei”, ce-i pasă lui de protopopul Turzii ori al Dejului, ori al Mediașului, de ce nu a stăruit la timpul său, ca să fie și în Dej sau Mediaș o coșniță cu miere.

Mai marii consistorului în frunte cu vicarul, știu una și bună, — pleacă la băi, salarul lor e sistematisat bine, cuincuenalele curg, ear' venitul lor nu stă nici într'o proporție cu munca ce o prestat.

Metropolitul se scuză cu boala și cu bătăneala 1 Octomvrie ne va afla pe toți nepregătiți; nu vom avea nici mângăierea să vedem un circular către popor în fața reformelor atât de păgubitoare pentru biserică și pentru organele ei.

O atare decadență în biserică e ceva ne mai pomenit.

La sinodul viitor va veni un raport sec și se va spune că suntem săraci, că fondurile au altă menire și cine nu poate trăi nu are decât să-și aleagă altă lefărie.

Așa stăm noi azi, bisericii române gr.-orientale din nefericita...

Banii pentru monumentul lui Avram Iancu.

Cetitorii noștri știu, că la ordinul ministrului de interne, dl Perczel Dezső, s'a pornit cercetare în contra dlor Tit Liviu Albini și Ioan Moța, sub titlul că ei au colectat banii pentru monumentul eroului nostru național, Avram Iancu. Cercetarea aceasta s'a terminat cu punerea lor sub acuză și pe urmă cu condamnarea dlui Tit Liviu Albini la 5 zile și a dlui Ioan Moța la 3 zile temniță și la purtarea cheltuielilor de trai în arest; mai departe s'a hotărât și confiscarea banilor adunați, în sumă de 3780 fl. 65 cr. și 330 lei 50 bani. În contra acestei sentențe aduse de căpitanul poliției din Sibiu, dlui Albini și Moța au făcut recurs la vicecomitele comitatului Sibiu, care deasemeni a fost respins, lăsându-li-se drept de a recura și în contra acestei sentențe, la ministrul de interne, de unde a emanat întreaga cercetare. Recursul s'a făcut prin dl avocat Dr. Amos Frâncu. Care va fi rezultatul vom vedea.

Publicăm în următoarele ambele sentențe, aduse în această cauză:

Sentența I.

(Adusă de către căpitanul poliției din Sibiu).

1. T. Liviu Albini, proprietarul ziarului „*Tribuna*” și „*Foia Poporului*”, născ. la 1864 în Spring, gr.-cat., neînsurat, fost pedepsit odată pentru delict de presă, cu 2 luni temniță și de repetate ori cu detragere din cauțiunea foilor sale;

2. Ioan Moța, redactorul „*Foii Poporului*”, n. în Nojag, la 1868, gr.-ort., neînsurat, nepedepsit, — s'au aflat vinovați de transgresiunea prescristă în ordinațiunea înaltului minister r. ung. de interne dela 16 Aprilie 1882 nr. 18.613, — s'evirșită prin adunarea publică în toată țeara, de milă pentru scopul ridicării unui monument lui Avram Iancu, fără a-și fi câștigat mai înainte permisiunea recerută, — și au fost pedepsiți pe temeiul §-lui 66 art. de lege 40 din 1879 și anume:

T. Liviu Albini la arest de 5 zile, Ioan Moța pe 3 zile și purtarea cheltuielilor de trai în arest; mai departe pe temeiul ordinațiunii în min. r. ung. de interne dela 15 Martie 1895 nr. 426.895, cșândi solidar la estradarea sumei adunate de 3780 fl. 65 cr. și 330 lei 50 bani, în fondul visteriei reg. ungurești, îndatorăți mai departe să-și facă pedeapsa în 15 zile dela ridicarea la valoare a acestei sentențe, la din contră vor fi siliți la aceasta, și în același termen să depună la oficiul din loc suma adunată, sub pedeapsă de execuție. Contra acestei sentențe se poate face recurs dela înmanare în 3 zile.

Motive:

Prin mărturisirile lui L. Albini dela 27, și Ioan Moța dela 29 Iunie, precum și prin cele publicate în „*Foia Poporului*” și „*Tribuna*”, s'a dovedit, ca numiții au colectat, prin ziarul săptămânal „*Foia Poporului*”, deși indemnul a venit dintr'altă parte, și au primit ei personal milă în scopul ridicării unui monument lui Avram Iancu, care milă însă n'a fost încă, și nici nu era iertat să fie întrebuită pentru acel scop, prin care colectă au călcat amândoi ordinațiunea în minister reg. ung. de interne din 16 Aprilie 1882 nr. 18.613—1882, și în înțelesul aceluia, pe temeiul §-lui 66 din art. de lege 40 din 1879 au fost osândiți, afară de aceea pe temeiul ordin. f. minister r. u. de interne din 15 Martie a. c. nr. 426—1885 a trebuit să fie îndatorăți la confiscarea sumei adunate.

Ca moment agravator pentru T. L. Albini a fost socotită împregiurarea, că dînsul ca proprietar al foilor „*Tribuna*” și „*Foia Poporului*” a fost de repetate ori pedepsit și că el apare ca adevăratul adunător, pe când Ioan Moța, nepedepsit, este a se privi numai locuitor al lui T. L. Albini, în vremea petrecerii acestuia în arest.

Sibiu, 29 Iunie 1895.

Simonis,
căpitanul poliției.

Sentența II.

(Adusă în urma recursului înaintat vicecomitelui.)

În urma recursului înaintat de către ambii condamnați, luându-se în desbatere judecata căpitanului poliției orășenești din Sibiu, adusă în 29 Iunie 1895 sub nr. 525, în urma căreia:

1. Tit Liviu Albini, locuitor în Sibiu,
2. Ioan Moța, locuitor în Sibiu,

s'au declarat de vinovați în transgresiunea circumscrisă în ordinațiunea ministerială nr. 18613 de data 16 Aprilie a. c., s'evirșită prin adunarea de milă (könyörödmány) în folosul unui monument ce avea să se ridice lui Avram Iancu, fără-ca să aibă permisiune dela autoritățile competente; ear' pe bati §. 66 al art. de lege 84:1879 au fost

condamnați, primul acusat la 5 zile, al doilea acusat la 3 zile închisoare și la purtarea cheltuielilor de trai în arest, mai departe pe temeiul ordinațiunii în minister regesc unguresc de interne dela 15 Martie 1895 numărul 426/1895 s'a hotărât și confiscarea banilor adunați, cu totul în suma de 3789 fl. 65 cr. și 330 lei 50 bani, respective acușării au fost obligați la extradarea acestei sume în favorul visteriei statului; — această sentență a căpitanului poliției orășenești din Sibiu se susține atât în urma motivelor sale cât și mai virtos pentru aceea, ca referitor la Tit Liviu Albini nu poate fi vorba de prescripția delictului, deoarece ce în darea de seamă publicată în numărul dela 10 Martie a. c. al „*Foii Poporului*”, T. Liviu Albini figurează ca „dătător de seamă”, din ceea-ce se poate deduce, că el personal a condus colectarea. Se susține mai departe și pentru aceea, că, — după-cum apare din împregiurarea, că darea de seamă finală a făcut-o T. Liviu Albini, — Ioan Moța a fungat numai ca suplimentul temporal a lui Tit Liviu Albini. Afară de acestea se susține și pentru aceea, că sentența instanței prime se bazează pe ordinațiunea ministerială nr. 18613/1882, și astfel aici nu poate fi vorba de aceea, că o ordinațiune de valoare unei legi s'a aplicat cu influența ei retroactivă. În urmă și pentru aceea, că excepționarea de competență este nebasată, în vreme-ce în sensul ordinațiunii ministeriale citate mai înainte și în sensul §-ului 41 al art. XXVII. 1880, căpitanul poliției orășenești din Sibiu a fost competent a aduce această sentență, ear' atât mărimea cât și calitatea pedepselor dictate de el stau în lăuntrul cerului articolului de lege pe care trebuie să fie basate.

În contra acestei sentențe se poate recura la înaltul minister de interne, în termen de 3 zile.

Ceea-ce i-se aduce la cunoștința căpitanului poliției orășenești din Sibiu, pentru procedura mai departe, retrimițându-i-se — în urma celor relatate cu data de 16 Iulie 1895 numărul 542, — toate actele apartinătoare.

Sibiu, 20 Iulie 1895.

În locul comitetului suprem

Tobias m. p.,
protonotar comitatens.

Români, băgați de seamă!

În numărul său mai nou, „*Foia Poporului*” aduce următorul articol, pe care reproducem-l în recomandăm și noi deosebite atențiuni și ascultări a cetitorilor noștri. Eată articolul:

Cetitorii „*Foii Poporului*” sunt rușii să fie înșiși luători aminte la cele-ce ni-se scriu mai jos și ce vom spune și noi despre această treabă gîngășă, și să spună și altora, tuturor Românilor cu cari se vor întâlni și care n'ar avea știre despre acest lucru. Eată de ce e vorba. Din *Nepos* (cottul Bistrița-Năsăud), ni-se vestese următoarele:

Nepos, Iulie 1895.

Domnule Redactor!

Mercuri, în 17 Iulie 1895, am tost cercetat de dl inspector al camerei industriale din *Budapesta*, însoțit de un slujbaş al comitatului Bistrița-Năsăud, cari prăbegesc prin satele noastre dela Năsăud pe la Rodna și aiurea, pe la femeile române, ce știu face lucruri frumoase de mîndă.

Tocmai mă aflam la lucrul câmpului departat, și numai soția imi era acasă, când de-odată eată că-i vin ca oaspeți numiții domni, însoțiți de dl notar comunal, și o rugară să le atete lucruri facute de mîna ei și a copilelor noastre. Femea le-a scos și le-a arătat mai multe lucruri, cămeși țesute și cusute de copile, din pânză de casă, apoi pânzături vîrgate în 3 colori, fețe de masă, ștergere și altele, după-cum e portul muierilor noastre someșene, care de care mai frumoase. Străinii și-au spus plăcerea lor și au poftit pe femei ca astfel de lucruri să le trimită la expozițiunea din *Budapesta*, că li-se vor plăti foarte bine!

Din foile noastre nu am înțeles că Români s'ar pregăti și ei pentru expozițiunea din *Budapesta*, ear' acești amăgitori umbla, sprîgîniți de slujbașii statului, din sat în sat, spre a ademni pe Românce prin făgădueli de bani, care la noi lipsesc de tot, ca să trimită și ele lucrurile lor la acea expozițiune, ce o fac în legătură cu alaiul milenliului.

Fiind om cu puțină carte nu știu multe scrie, far' aci vă dau știrea precum e, și mă rog a ne vesti prin „*Foia Poporului*” cum avem a ne ține?

Filip Login.

Răspunsul și indemnul nostru numai unul poate fi:

Ungurii fac mari pregătiri de ani de-arîndul, ca în anul viitor să țină o mare sîrbătoare de proslăvire a împlinirii alor 1000 de ani de când ei, sîlbateci ca înșiși cai de sub ei, au dat năvală

peste aceste locuri, aruncînd jug pe capul neajutorăților locuitori ce au găsit aci.

Ni-a adus nouă vr'un bine și vr'o fericire venirea și stăpînirea lor?

Da, ni-a adus „binele” și „fericirea” că o mie de ani am fost ținuti în întunec și sclavie de nemeșii, apoi de guvernele lor, până au venit vecinii de ne-au mai scăpat și ne-au făcut să putem răsfla ceva mai ușor sub greul lor! Ear' cum o ducem azi cu ei, o știm cu toții. Sîntem încantați până dîncolo!

Între astfel de împregiurări, mai poate vre-unui Român adevărat trăsni prin minte să sîrbeze alături cu Ungurii venirea lor și stăpînirea lor peste această țeară?

Ar trebui să fie ori renegat, ori smintit acel „Român”! Ear' noi și într'un fel și într'altul, avem să ne întorcem cu toții fața dela el, înscărbîți!

Ungurii vreau să sîrbeze „milenliul” cu mare tîmbălău și cu multă paradă.

Pregătesc și o „expoziție” (un fel de tîrg de paradă), în care să se adune din toată țeara tot felul de lucruri frumoase, cari să arete treapta de bunăstare și înaintare a țerii. Pentru acea expoziție, se vede, au primit slujbașii porunci, să cutureze ținuturile locuite de Români și de alți nemaghiari, spre a amăgi pe țerancele noastre să trimită lucruri de mînilor lor, fiind Româncele vestite de meștere țesătoare! Și ar voi Ungurii să se fîlească la expoziția lor și cu lucrurile mînilor Româncelor, pe cari ei le-ar arăta, nu ca dovezi de dibăcie și istețime a femeilor unui popor subjugat și nedreptățit precum sîntem, ci ca faldă a lor și a neamului lor unguresc!

Românca ce și-ar trimite lucrurile sale acolo, chiar făgăduindu-i-se că se vor vinde cu bani buni, rîu și rușinos lucru va face pentru noi! De va trimite din neștiință, vrednică e de milă pentru asta; ear' dacă știind că rîu face, totuși o va face, o vînzătoare a cinstei și mîndriei neamului nostru va fi, vrednică de desprețul de hîduieala tuturor!

Să nădăjduim că nu vom avea nici de cine să ne fie milă, nici pe cine hîdui!

im.

Un incident neplăcut.

Correspondentul nostru din Caransebeș ne scrie următoarea corespondență, ca explicări la o telegramă ce ni-a dat relativ la îngropăciunea reșosatului general Traian Doda. Cu publicarea ei credem, că din parte-ne trebuie să închidem discuția.

Caransebeș, 13 Iulie v.

Într'una din depeșile trimise „*Tribunei*”, din incidentul morții marelui fiu al Bănatului Traian Doda, se zise, că „comunitatea de avere n'a votat speșele de înmormîntare, precum cu drept cuvînt se aștepta”. Aceasta parte a telegramii a supărat pe domni cari stau astăzi în fruntea comunității de avere, și acestei supărări i-s'a dat expresiune în nrul 152 al „*Dreptății*” din Timișoara.

Ca cauze ale nevoțării sînt amintite în corespondența menită a justifica procedura: paza mare, controla și invidia sub cari stă comunitatea de avere, regulamentul comunității care nu permite erogate neprelimate de adunarea generală și neaprobată de congregația comitatensă și de guvernul țerii, apoi că generalul ar fi neliniștit în mormîntul său dacă ar ști că s'a înmormîntat pe spese străine.

Toate aceste cauze par plausibile, ba cea din urmă parcă este menită chiar ca să provoace un fel de înduioșare în inimile cetitorilor. Examineate însă mai deaproape ele nu sînt decît un reflex al atitudinii nehotărîte și al sentimentelor nu tocmai așa de leale ale urzitorilor lor față cu marele bărbat Doda, precum vor dînșii să apară a le avea.

Așa dar paza cea mare și controlul sînt cari au atras după sine nevoțarea speselor de înmormîntare?

Poate că paza și controlul, va să zică situația este grea, dar' tocmai pentru acest cuvînt oamenii cari se pun în frunte trebuie să știe, și mai presus de toate să aibă curajul a înfrunta greutatea.

În situații ușoare și normale nu e lucru tocmai mare a sta în fruntea unei instituțiuni. În situații grele, când e multă pază și greu control, se afirmă cine are putere și curajul să o facă.

Generalul Doda tocmai prin aceea a crescut și în valoare sa de Român, că a ținut față greutăților situațiilor.

Situația este grea, dar' dacă astăzi este, vîna se revine în țara noastră dintr-o parte, noi, cari cu vreme și față de viață se vîna

pretutindenea, fără-ca să aibă fie priceperea fie curajului civic recerut, spre a purta un rol de conducător. Multora li-se pare că dacă le-a dat Dumnezeu slujbă, apoi li-a dat și minte pentru ea. Se înșeală!

Frase ca „pază mare, control, invidie situația este grea” și altele au devenit astăzi banale, ele sînt cu cari se obișnuiește a se acoperi neîmplinirea datorințelor s'au împlinirea numai în parte a lor din partea celor sus puși, dar' cari arată un grad foarte jos de rezoluție și curajiu.

Dacă li-se pare unora așa de apăsător controlul și situația așa de grea, de ce nu lasă pe alții să se angajeze în luptă, de ce se tot pun în calea lor, de ce-i tot paralizează pretutindenea, de ce se amestecă chiar și în lucruri cari n'ar fi să-i privească și mai presus de toate de ce dau ei mîna pe sub mîna cu aceea, cari și ei contribuie la îngreunarea situațiunii și înșiși exaceriază control până la un punct oare-care?

Știm noi de ce se accentuează toate acestea, dar'... au cam trecut vremurile, că oamenii să se îmbete așa ușor cu apă rece.

Regulamentul comunității de avere nu permite a se face eroagațiuni neprelimate de adunarea generală și neprevăzute cu clausul de aprobare de congregație și de guvern, ear' timpul a fost prea scurt pentru a se împlini aceste formalități. Din punctul de vedere formal este așa cum se zice în corespondență întrebăm însă, oare nici-odată nu s'a făcut vre-o eroagație nepreliminată, și să se fi ceru ulterior indemnizare, de când sînt actuali domni în capul comunității de avere?

Dar' chiar dacă până acum nu s'ar făcut această abatere dela regulă, oare n' erau motive destul de grave pentru-ca să se facă acum. Ori numai la comunitatea de avere să nu se știe, că în casuri neprevăzute de natură urgentă se speșează și peste preliminar și se cere ulterior indemnizare? Credeam că numai în alte puțințe privește s'a afă abnormități, dar' în aceasta se respectă și aici usul adoptat la toate persoanei juridice cu stări bine arangiate, însă... se par că ne-am înșelat.

Când Doda a servit comunității de avere un șir întreg de ani, cu pricepere rară și cu rezoluție și mai rară, în mod gratuit, în acest timp al crassului materialism, oare nu er datorință morală pentru comunitate ca să-voteze speșele de înmormîntare? Oare pute să se afie cineva care între astfel de împrejurări să deneghe mica eroagație?

Ar fi o adevărată insultă la adresa adunării generale a comunității, dacă am pute presupune, că ar fi lipsit dela împlinirea datorinței sale la votarea ulterioară a speselor de îngropăciune. Și așa ni-se pare, congregația și guvernul încă nu sînt prezentate în lumină favorabilă din punct de vedere nu drept dar umanitar, când se admite, că n'ar fi aprobat eroagația.

Dar' chiar să nu o fi aprobat, ni-se dă puțința de a arăta lumii, că nici față de morții noștri cei mari guvernul nu este, precum trebuie să fie într'un stat de drept și civilizat. Și o colecta sigur, că ar fi din pămînt cheltuielile avute.

Generalul s'ar neliniștit în mormînt, dacă ar ști că s'a înmormîntat pe bani străini, pe bani de ai bieților grănițeri. E logic nu e vorba!

Dar' dacă din vre-o câteva (16) milioane cât face averea comunității de avere, se lu sumușita de 3000 fl. d. c., suferiau în mod simțit bieții grănițeri? Cum de nu suferiau atunci, când s'a hotărât ca să se dea leme din pădurile comunității pentru nu știu ce scopuri de ale expoziției viitoare din *Budapesta*?

Dacă Doda a renunțat la vre-o 16.000 fl., ce-i competau pentru serviciile prestate comunității, acum ar fi jigniți grănițerii prin 3000 fl., ce i-ar fi dat în scopul unei înmormîntări vrednice de el, cel mai mare dînt grănițeri și fala Românilor din Bănat!?

Aici nu e și nici nu poate fi vorba de modestia, simplicitatea și adevărată amabilitate a reșosatului, nici de aceea, că ce ar simțit în cazul cutare, ci e vorba de a-și împlini o datorință morală, cătră aceia, căroră el li-a făcut mult bine; e vorba de a i-se fi făcut o înmormîntare, care să nu fie numai „respectabilă” ci „imposantă”, pentru-ca să se simțească în ceruri că se poate de largi, că Doda, fiul poporului român de dincoace de Carpați a fost adorat și prin urmare jeli de acest popor întreg și că aceia între cari a născut și între cari mai virtos a lucrat, și aprecia munca și hărnicia lui și știu să fie, sînt în fapt, recunoscători față de marii luptători cu conducători.

Dacă vrednicul adormit în Domnul simțea așa cum i-se sugerează de corespondența „*Dreptății*” atunci de bună-seamă lăsa în consecință din bună vreme și în așa treabă neîncredințată. De altmîndre, dacă corespondenții ar fi avut convingerea, că spune adevărul, cănd mîndrețea pămîntului

sentimentelor generoase ale generalului atunci nesimțit nu mai era de lipsă să întoneze încă și celelalte două cause. Este un fel de contradicție aceasta!

Dar' chiar dacă am admite, că generalul din susceptibilitate de ambiție ar fi refuzat speșele de înmormântare, totuși dacă opinia publică era pentru aceasta, nu i-se făcea nici o vătămare dacă i-se vota.

Înmormântarea lui Brătianu d. e., dacă ar fi fost să fie precum dispuseseră ei, ar fi fost de o extremă simplitate, ea însă, ca expresiune a dorinței publice, a fost imposantă.

Tot asemenea a radicalului onest Rosetti.

A fericitului și marelui Șaguna, dacă ar fi fost făcut literal după testamentul său ar fi fost poate ca a unui simplu preot, în aptă însă a fost deasemenea imposantă.

Vrem să zicem de încheiere, că bărbații mari adese-ori dispun să li-se facă înmormântări mici, dar' lumea, convinsă despre năruirea lor le face, dacă este recunoșcătoare, cu atât mai strălucite și mai mărețe. Vezi bine însă, nu procede astfel lumea povățuită de oameni mici în lucruri mari și slabi față cu cei tari.

Atât de astă-dată!

Correspondentul.

Internatul „Pavelian” din Beiuș.

Primim următoarele:

Se avisează on. public român, că tinerii studioși gr.-cat., cari doresc a fi primiți în internatul pe anul școlar 1895/6 au de a-și trimite suplicile la rectoratul institutului până în 20 August a. c.

Condițiunile de primire:

1. Pentru un tânăr trebuie solvit la luna 12 fl., adică 120 fl. la an școlar, care sumă fără întârziere se va răspunde în două rate anticipate: rata primă îndată la primire, a doua cu finea lunii lui Ianuarie; pentru instrucțiune peste an ca remunerațiune corepetitorilor trebuie a solvi câte 1 fl. la lună. Au de a recurge și acei tineri, cari în anul trecut școlar au fost în institut, ca solvenți.

2. S'a făcut dispoziție, că toți alumnii să aibă vestimenta uniforme, drept ce fiecare trebuie să solvească 32 fl.; suma aceasta se va solvi în 2 rate anticipate, adică 16 fl. a înscirierii și alți 16 fl. cu finea lui Ianuarie. Pentru suma aceasta fiecare alumn va plăti: a) un rind de haine de iarnă, b) alt rind haine de vară, c) un palton de iarnă și o pălărie. Hainele se vor face din pânură de postav bun, tare și fin.

3. Tinerii suscepuți se vor visita la începutul anului școlar prin medicul internatului, și cari din punct de vedere sanitar s'ar afla neapți, vor fi șterși din numărul alumnilor.

4. Fiecare tânăr are să ducă cu sine: a) un sac cu cel puțin 4 perechi de schimburi albe; b) 6 năfrâmi de buzunar și 2 la grumazi; c) 1 saltea (sac de paie) cu 4 fețe (lințoale) albe de pat și alte două de acoperit patul; d) 2 perini cu 4 fețe și un țol sau o plapomă; e) 4 ștergare și 4 serviete; f) 2 perechi de călțuni cu 4 perechi ciorapi, ori obiele. Toate schimburile și vestimentele au să fie însemnate cu grije de acasă cu numele elevului respectiv, fiind numele cusut ori scris cu negreală, ce nu se șterge prin spălare.

5. Are să-și aducă mai departe fiecare elev 2 pepteni, unul rar, altul des; mai încolo 3 perii pentru călțuni și 1 pentru vestimenta.

6. Părinții sau tutorii sunt rugați, ca în decursul anului să nu trimită tinerilor bani, nici articole de mâncare, cari adesea sunt spre daunarea educațiunii și progresului în studii și pot duce la excese și transgresiuni.

Se recomandă comandarea recuisitelor școlare pe calea superiorității.

Pentru suma de 120 fl. alumnii se vor procura în internat de următoarele emolumente:

1. Locuință comoadă și sănătoasă, provăzută cu toate cele de lipsă. A) Încălzit, pălă și luminat. Care însă dorește să aibă schimburi înăsprite, are de a solvi 3 fl. pe anul întreg școlar. B) Vîpt și anume: a) lejun, un pătrăr de lapte cald, ori supă de hîmin; b) prânz 3 specii, Dumineca și în sîrbători 4; c) cină 2 plesce.

2. Medic și medicină pentru morboși.

3. Scaldă de două-ori la luna în internat.

Alte informațiuni părinții ori tutorii le vor putea lua dela superior.

Ioan Brătianu,

rector internat „Pavelian”.

CRONICĂ

Sibiu, 29 Iulie n.

Maiestatea Sa Monarhul în Ardeal. După-cum cetim în „Kolossvár”, ministrul de interne i-a comunicat oficios comitetului-superior din Cluj, contelui Bély Ákos, că Maiestatea Sa Monarhul va sosi la Cluj în ziua de 22 Septembrie, dimineața la orele 7 și 55 minute, de unde încă în ziua aceea, după amiază la ora 1, va pleca la Huedin. Pentru primirea Maiestății Sale se fac pregătiri mari. Primarul orașului Cluj, dl Albach Géza, a convocat pe ziua de 29 Iulie n., orele 4 d. a. o adunare, unde se vor lua dispoziții pentru primirea cât mai frumoasă a Maiestății Sale.

Parasita pentru Traian Doda s'a celebrat în Orșova, Sâmbătă în 15/27 Iulie n. La această jălnică sărbătoare ținută întru amintirea morții regretate a neuitatului general, a participat un public distins și numeros, făcându-și și astfel datoria față de memoria marelui Român.

Din temnița Clujului primim știrea, că robul „Foi Poporului”, amicul nostru George Moldovan, condamnat la 9 luni temniță ordinară, continuă a petrece timpul, cât dat îi este a mai sta în închisoare, cu o adevărată rivă tinerească. Când i-se urește, și i-se urește adese-ori, nu mai numără, ca mai înainte, zilele, ci orele, câte mai are să petreacă acolo. Acum de vre-o câteva zile o duce mai bine, avînd din nou de tovarăș pe dl Andrei Baltes, intrat acum a 9-a oară în temniță pe timp de 2 luni.

P. S. Sa episcopul Nicolae Popea din Caransebeș, pentru restaurarea sîntății sale a plecat la Carlsbad, Joi l. c. cu trenul accelerat de dimineață.

Limba română în gimnaziile săsești! „Bistritzer Zeitung” (nr. 31 a. c.) scrie un mic articol în care pledează pentru introducerea limbii române ca studiu facultativ, fie și col puțin cu o oră pe săptămână, în gimnaziile săsești. În motivarea acestei propuneri ziarul bistritzan arată cum deodată cu creșterea importanței chestiei române, studiul limbii și poporului român este imbrățișat pretutindeni. „Față de aceste fapte este strănu că în gimnaziul ev. bistritzan care se află într-un comitat locuit mai ales de Români, nu li-se va da elevilor privilegiu să studieze limba aceasta indispensabilă, în viața practică și științifică interesantă.”

Sovinism la culme. „Egyetértés” aduce știrea, că hotelierii din Budapesta au ținut o consultare, în vederea apropiatului congres al naționalităților. La propunerea unuia dintre cei mai soviniști, au luat unanimă hotărîre să nu dea nici pe bani, nici chiar pe preț cel mai mare, loc și mîncare Românilor, Slovacilor și Sîrbilor, care se vor întruni la congresul naționalităților. — Curat descerești!

Telefon în Sibiu. Sub acest titlu am amintit deja, că ministrul de comerț și de comunicație a dispus și pentru Sibiu instalarea telefonului, menit spre folosință publică. Lucrările pentru instalarea telefonului s'au și început deja de vre-o câteva zile și nu peste mult vor fi terminate.

Căldurile mari bîntuie în toate părțile țerii, în urma cărora ni-se vestesc din mai multe părți secete daunoase sîmînturilor preste tot.

Învîtare. P. t. membrii din comitetul central al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiului” sînt poștiți la ședința comitetului, ce se va ține în Vineri, în 2 August n. c. la orele 6 d. a. în localul „Asociațiunii transilvane”.

Manevrele mari ale armatei române vor deurge asistînd câte un reprezentant din fiecare atașat militar ale tuturor statelor mari din Europa.

Circul Enders continuă a-și da reprezentanțiile sale bine cercetate. Aseară, ca și până acuma totdeauna, am avut privilegiu să ne delectăm în prestațiunile artistice ale dlor Simon și Wells, călăreți isteți și cutezători, apoi intrăle d-șoarei Marianne Enders și a doamnei Merkel, călărețe foarte grațioase. Multă istețime a dovedit și dl Wallis ca jongleur de salon. Haz mult au produs cei doi clowni musicali, neîntrecuții Max și Joe. Un punct frumos al programului a fost baletul reprezentînd scene din liberala și fără genă societate parisișană. Reprezentația s'a terminat ca de obicei cu pantomime. Astăzi, Marți seara, se va da o reprezentație de gală în beneficiul d-șoarei Marianne Enders. Recomandăm publicului reprezentația ce se va da cu acest privilegiu și care promite a fi una dintre cele mai succese.

Menageria Kludsky atrage mult public. Îndesebi și admirat elefantul Nelli, a cărui producțiune dovedește o dresare superioară, pe care o primește dela doamna Kludsky foarte dexteră în aceasta.

A XIV-a expoziție de vite de prăslă

o va arăția „Reuniunea agricolă transilvană” în zilele de 30, 31 August și 1 Septembrie n. a. c. în Cluj.

Comitetul central al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiului” atrage atenția celor interesați asupra următoarelor dispoziții:

La această expoziție împreună cu țirg de cai se vor distribui premii în bani. Se vor admite la expoziție numai vite prășite în Transilvania și numai pentru aceste se vor distribui premii în bani. Abatere se face dela această dispoziție numai la caii, cari au fost ținuti și ei măcar un an în Transilvania. Pentru vitele prășite afară de Transilvania nu se distribuie decât diplome de laudă.

Premiile se vor împărți: pentru proprietari mari în aur (franci), ear' pentru proprietari mici (cari au sub 50 jugere pămînt, între cari se numără și administratorii de moșii sau spanii, preoții, învîțătorii și notării) premii în bancnote. Proprietarul mic, dacă dispune de vite potrivite poate concura și la premiile în aur.

Cu scop de a se încungiura ori-ce neînțelegere cu privire la împărțirea în categorii, hîrtia de înștiințare la expoziție se cuprindă numele și caracterul exponentului și mărirea pămînturilor în jugere.

Pentru cai (de rasa engleză, născuți în Transilvania, cai de călărit, ce poartă povară grea și ușoară, cai de trăsură, epe cu mînzi), sînt provăzute 5 premii la 100, 4 la 150, 5 la 200, 1 la 250 și 2 la 300 franci (în aur), apoi 1 de 15 fl., 1 de 25 fl., 3 de câte 50 fl., 2 de câte 75 fl., și 3 de câte 100 fl.

În clasa vitelor cornute, de rasa transilvană (ungară) se premiază numai vite de rasă curată și anume pentru tauri cu vîrstă peste 3 și sub 6 ani se va distribui un premiu de 300, altul de 150, al 3-lea de 100 și al 4-lea de 50 de franci (în aur), apoi unul de 50 și altul de 25 fl., (în note de bancă); pentru tauri dela 2—3 ani se împarte un premiu de 150, altul de 100 și al 3-lea de 50 franci, apoi unul de 50, altul de 25 și al 3-lea de 15 fl.; pentru tăurenci dela 1—2 ani: trei premii: unul de 150, altul de 100 și al 3-lea de 50 franci, precum și de 50, 25 și de 15 fl.; pentru vaci un premiu de 150, altul de 100 și al 3-lea de 50 franci, apoi de 70 fl., 35 fl., 20 fl. și 15 fl.; pentru juninci dela 2—3 ani: premii în aur de 70, 50 și de 30 franci, ear' în bancnote de 50, 25, 15 și 10 fl.; pentru juninci de 1—2 ani: un premiu de 50 și altul de 30 franci, precum și unul de 30 și altul de 20 fl. Afară de premiile indicate se va distribui 1 premiu de 60 franci (dăruiri de Lészay F. jun.) pentru un taur de rasa ungără, de ori-ce vîrstă, dar' se recere se fie născut și crescut în comitatul Clujului; apoi 100 fl., dăruiri de orașul Cluj și anume: pentru proprietarii mici din Cluj, cari dispun de cel mult 50 jugere pămînt, și anume: 50 fl., pentru o vacă crescută de exponent; apoi un premiu de 25, altul de 15 și al 4-lea de 10 fl., pentru vaci ținute cel puțin un an de exponent. — Pentru vaca cea mai bună cu vițel a proprietarilor din Bonțida contele Gy. Bánffy a destinat un premiu de 60 și altul de 40 franci.

Pentru vaci cu lapte de rasa transilvană (ungară) 1 premiu de 100, altul de 60 și al 3-lea de 50 franci (în aur); apoi de rasa sursă transilvană (de munte) un premiu de 60 și altul de 30 franci.

În grupa bivoli: pentru tauri un premiu de 100, al 2-lea de 80 și al 3-lea de 50 franci, ear' pentru bivolt și juninci un premiu de 100, al 2-lea de 80 și al 3-lea 50 franci. (Tauri trecuți de 4 ani nu vor obține decât diplome de laudă).

În grupa hoarelor (galițelor) se admit (câte o familie, adică 1 bărbuș și 2 feme-iușe): găini, găini mute, găște, rațe, curci și porumbi (din acestia câte o păreche). Premii în valoare de 150 fl., se vor distribui după modalitățile ce se vor stabili ulterior.

Din subvenția statului se vor distribui pentru cai de lucru următoarele premii: pentru 4 cai dela o trăsură premiul I. de 500 franci și un al 2-lea de 200 franci.

Pentru 2 cai dela o trăsură un premiu de 300 franci și altul de 100 franci.

Pentru cai de trăsură (mică) un premiu de 100 franci.

Pentru cai (lați în spate) de călărit: un premiu de 250, al 2-lea de 150 și al 3-lea de 50 franci; ear' pentru cai mîrnuți un premiu de 200, altul de 100 și al 3-lea de 50 franci.

Vitele sînt a se înștiința la expoziție în zilele din 15 Iulie până la 15 August n. 1895.

Deschiderea expoziției se va face în 30 August a. c. la 9 ore a. m. și țină până la 1 Septembrie orele 6 d. a., în aceste zile este și țirgul de țeară din Cluj.

Programe și coale de înștiințare se trimit la cererea fiecărui proprietar gratis și franco.

Înaltul minister va cumpăra însuși pentru trebuințele statului armăsari (de proveniență din comitatele transilvane), pe cari însuși proprietarii datori sînt a-și înștiința până la 20 August la minister, ear' țirgul și luarea în seamă a armăsarilor se va face în ziua primă a expoziției.

În sensul rescriptului ministerial Nr. 22 236 minătorii vitelor vor primi concesiune de a călători gratis (cu vitele în un vagon.)

Cererile pentru acest favor acordat de înaltul minister, sînt a se înainta până la 10 August n. a. c. la cancelaria „Reuniunii agricole transilvane” în Cluj.

MAI NOU.

Guvernul

și

congresul naționalităților.

„Magyarország” sosit după prânz scrie următoarele:

„Congresul naționalităților ce s'a convocat pe 10 August în Budapesta, preocupă foarte serios pe ministrul de interne, care avea de gînd să oprească ținerea congresului. Dela aceasta propunere a abstat însă, dînd ordin în același timp poliției de stat din Budapesta, ca să aștepte cât de mare va fi numărul participanților la acest congres ca astfel să-și poată face necesarele dispoziții pentru susținerea ordinei, respective pentru oprirea eventualelor scandaluri.”

Înțelegem prea bine!

Din Balcan.

O depeșă din Sofia, trimisă foilor maghiare cu data de 29 Iulie anunță, că o ceată de vre-o patru mii de oameni a cutrierat stradele orașului purtînd înaintea lor portretele celor trei oficeri bulgari, căzuți în Macedonia.

Ceata a pornit cu alaiu mare umblînd de pe o stradă pe alta și cîntînd cântece patriotice, slăvind libertatea și amintind cu însufletire rîșcoala din Macedonia.

Cunoscutul aderent al familiei Karavelov, și însufletit demagog, Chitanciev, a ținut o vorbire înaintea palatului principelui, spunînd următoarele:

„Libertatea pretinde jertfe. Bulgarii gata sînt să aducă aceste jertfe în ori-ce moment, dacă libertatea cere. Și atunci nimeni nu va fi în stare să oprească revoluția, nimeni nu va pute sta în calea noastră, ear' noi toți murim cu plăcere și cu dor pentru libertatea Macedoniei.”

Sub întreg decursul demonstrației, ceata însufletită striga din gură mare:

„Trăească revoluția!”

La conduct au luat parte și mai mulți oficeri bulgari, purtînd bandă neagră la braț.

Tot cu data de 29 Iulie li-se depeșează foilor maghiare din Belgrad, că întâmplările zilelor din urmă din Macedonia, în Sîrbia sînt considerate ca lucruri anormale, și întreaga situație de acolo face impresia că ceva a eșit din ogașa îndatinată.

Se crede de altă parte, că evenimentele din Macedonia vor ave influență chiar și asupra guvernului Stoilov, ajungînd acest guvern în poziție de a nu se mai pute susține.

Se ivesc temeri serioase, că dezvoltarea afacerilor din Bulgaria, periclitează în mod serios pacea întregei Peninsula-Balcanice și astfel va fi silită și Sîrbia să aibă parte de încurcăturile acestea.

Mătăsa neagră falsificată.

Să se ardă o mică bucăciță din stofa, ce vom să o cumpărăm, și falsificarea eventuală va eși numai decât la iveală: metăsa veritabilă, curat colorată se încălrigă numai decât, se stinge repede și lasă puțină cenușă de culoare brună deschisă. Metăsa falsificată (care se murdărește iute și se rupe) arde pe încetul și lasă cenușă de culoare brună închisă, care în contrast cu metăsa veritabilă nu se încălrigă, ci se strîmbă. Dacă apăsăm cenușa mătasei veritabile, ea se prăfuește, nu însă și cenușa mătasei falsificate. Fabrica de metăsa G. Henneberg (c. și r. furnisor de curte) Zürrich trimite cu plăcere ori-și-cui mostre din stofele veritabile de metăsa și furnisează în casă toalete singuratic și bucăci întregi liber de porto și de dîre.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 23 Iulie n. 1895

Sîmînța	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr.	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr.
Grâu				
Băntănesc nou	75	76		
Grâu dela Tisa	75	76		
Grâu „Pesta”	75	76		
Grâu de Alba-Reg.	75	76		
„Bacica”	75	76		
Grâu ung. de Nord	75	76		
Sîmînța, vechi ori nouă	Sotul	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr.	
Săcară		70—72	6.65	5.71
Orz	de nutreț	60—62	5.80	6.—
„	de vînare	62—64	—	—
„	de bere	64—66	—	—
„	—	89—41	6.40	6.70
Ovăș	hîntă, de alt sotu	75	6.75	6.80
Cucuruz (porumb)	—	—	6.—	6.05
Meiu Hrică	—	—	6.—	6.80
Grâu	Sept.-Oct.	7.01	7.08	
Cucuruz	Mart.-Apr.	6.19	6.21	
Ovăș	Main.-Iun.	6.20	6.22	
„	Iulie-Aug.	5.79	5.81	
„	Sept.-Oct.	—	—	
Produce diverse	Sotul	Oursul		
		dela	pînă	
Sîm. de trif.	Lucernă ungurească	85.—	40.—	
„	roșie	55.—	60.—	
Oleu de rap.	rafinat	—	—	
Uns. de porc	dela Pesta	58.—	54.—	
„	dela țeară	—	—	
Slănină	sventată	48.50	49.50	
„	afumată	58.50	54.50	
Sîn	—	—	—	
Prune	—	—	—	
Licitar	slavon, nou	18.25	18.75	
„	băntănesc	17.—	17.50	
Miere	brută	—	—	
„	galbină străcurată	—	—	
Ceară	de Rosenau	—	—	
Spirit	brut	—	—	
„	Drojdii de spirit	—	—	

Cursul pieței din Sibiu.

Din 29 Iulie n. 1895.

Hărtie-monetă română	Camp.	9.55	vînd.	9.80
Lire turcești	—	10.85	—	10.95
Imperiali	—	9.66	—	9.76
Ruble rusești	—	1.29.25	—	1.80

Bursa din Budapesta.

Din 23 Iulie n. 1895.

Renta de aur ung. 6%	123.50
„ de aur ung. 4%	99.40
„ ung. val. cor. 4%	125.75
Imprumutul căilor ferate ung.	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	123.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	103.—
Bonuri rurale ung.	98.—
„ croate-slavone	98.75
Obligațiunile desp. regalilor	101.25
Imprumut cu premiu ung.	158.—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	147.—
Renta de hărtie austriacă	101.—
„ de argint austriacă	101.—
„ de aur austriacă	123.—
Losurile austriace din 1860	107.—
Acțiunile băncii austro-ungare	107.—
„ de credit ung.	—
„ „ de credit aust.	—
Scrisuri fonciare ale institut. de cred. și economii „Albina”	100.75
Argintul	—
Galbeni împărătești	5.75
Napoleon-d'ori	9.61
Mărci 100 imp. germane	59.27
Londra 10 Livers sterlingi	121.15

Bursa de Viena.

Din 23 Iulie n. 1895.

Renta de aur ung. 6%	123.50
„ „ „ 4%	99.40
„ „ „ 4%	125.85
Imprumutul căilor ferate ung.	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	123.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	103.15
Bonuri rurale ung.	98.15
„ croate-slavone	98.15
Imprumut cu premiu ung.	158.50
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	146.25
Renta de hărtie austriacă	101.15
„ „ argint austriacă	101.20
„ „ aur austriacă	123.—
Losuri austriace din 1860	107.—
Acțiunile băncii austro-ungare	107.—
„ de credit ung.	492.—
„ „ de credit aust.	294.75
Argintul	—
Galbeni împărătești	5.75
Napoleon-d'ori	9.61
Mărci 100 imp. germane	59.27
Londra 10 Livers sterlingi	123.87

Astăzi, Mercuri în 31 Iulie precis la orele 8 seara
va avea loc în

MENAGERIA

Carl Kludsky,

situată lângă piața „Hermann“ pe livada Zay,

nutrirea șerpelui uriaș

(Boa constrictor).

E de însemnat, că acest fel de șerpe se nutrește numai la 3 luni
odată cu porumbi sau iepuri vii.

La această reprezentare prea interesantă se va produce și miraculosul
elefant „Nelly“ cu cameradul său, calul rusesc „Bosco“.

Tot atunci se va prezenta renumita îmblânzitoare, doamna directriță
Kludsky, precum și îmblânzitorul de lei „Mister Carlo“.

Entrée: Locul I. 50 cr., Locul II. 30 cr., Galeria 20 cr.

Soldații dela sergent în jos și copiii plătesc pe jumătate.

NB. Interesanta menagerie rămâne în Sibiu numai
pană Luni 5 August a. c.

[2869] 1-1

ANUNȚ.

Se caută un bun

Pedagog-Preparator

pentru cursul primar și secundar

în „Institutul de băieți“ Nestor
Georgescu în Craiova, dela 1 Sep-
temvrie a. c. [2868] 1-3

Pentru informațiuni a se adresa
direct la „Institut“.

INSTITUT TIPOGRAFIC în SIBIU.

A doua edițiune

din

ȚINEREA VITELOR

de

Eugen Brote,

președinte al „Reuniunii române de agricultură din
comitatul Sibiu“.

Prețul unui exemplar 12 cr. v. a.

Două cărți folositoare

pentru țeranul român

au apărut tocmai și se află de vânzare în
librăria Institutului Tipografic T. Liviu Albini,
Sibiu, strada Măcelarilor 21:

INDREPTAR PRACTIC

IN

ECONOMIA RURALĂ

compus de

celi 12 preoți intermitenți în Cluj.

Prețul 1 fl. v. a.

COMASĂRILE

de

Elia Dopp.

Prețul 40 cr. v. a.

Pentru porto postal câte 5 cr. mai mult.

Institutul Tipografic în Sibiu

Strada Măcelarilor Nr. 21.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI“.

1. **Pădureanca.** Novela de Ioan Slavi-
vici, 12 coale tip., broș., elegant. Un
exemplar cu prețul redus dela 40 cr.
sau 1 leu la 30 cr. sau 50 bani.
2. **Fata Stolerului** de Matilda Cugler-
Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. **Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de
I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau
8 bani.
4. **Pipăruș Pătru.** Poveste de I. T.
Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. **Păcală și tândală.** Anecdota de
Silvestru Moldovan. Prețul unui exem-
plar 3 cr. sau 6 bani.
6. **Jucării și jocuri de copii.** De P.
Ispirescu, culegător-tipograf. Un exem-
plar 25 cr. sau 50 bani.
7. **Toiu legănat.** Poveste de Gr. Sima
al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau
16 bani.
8. **Colăcărul.** Obiceiurile țăranilor ro-
mâni la nuntă, de Benedict Viciu. Un
exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. **Flica a nouă mame.** Poveste de
Silvestru Moldovan. Un exemplar 14
cr. sau 28 bani.
10. **Povestea lui Ignat.** Poveste de Sil-
vestru Moldovan. Un exemplar 3 cr.
sau 6 bani.
11. **Sfântul Nicolae.** De Matilda Cugler-
Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. **Îndărălnicul.** Poveste de Silvestru
Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau
16 bani.
13. **Blăstem de mamă.** Legendă popo-
rală din giurul Năseului. De George
Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
14. **Eunica** de Bojena Němcová, tra-
dusă din limba boemă de Prof. Dr. Ur-
ban Iarník. Un exemplar cu prețul
redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau
1 leu 20 bani.
15. **Vlad și Catrina.** Poveste de Gr.
Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr.
sau 10 bani.
16. **Din bătrâni.** Ghiciri, întrebări și
răspunsuri, frământări de limbă, adu-
nate de Gr. Sima al lui Ión. Un
exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. **Pe pământul Turcului** de George
Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. **Căldărușa cu trei picioare.** Po-
veste franțuzească de Eleonora Tănă-
sescu, după A. Genevray. Un exem-
plar 8 cr. sau 16 bani.
19. **Cenușotoa.** Poveste de I. T. Mera.
Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. **Un peșteră îndărălnic.** Novela de
Björnsterne Björnson. (1856).
Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. **Fructul meu Vântură-Teasă.** Din
novelele californiene ale lui Bret Har-
te. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. **Scăpăratoarea.** Din povestile lui An-
dersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. **Fata Craiului din cetini.** De George
Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. **Strigoica.** Din fantasiile lui Nicolae
Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. **Draga mamei.** Baladă de George
Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau
20 bani.
26. **Taina unei vieți.** De Björnster-
jerne Björnson. (1869). Un exem-
plar 6 cr. sau 12 bani.
27. **Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae
Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
28. **Păcală în satul lui.** Poveste de
Ioan Slaviici. Un exemplar 10 cr. sau
20 bani.
29. **Sgârșitul.** Comedie de Molière.
Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. **Lumea proștilor.** Poveste de Sil-
vestru Moldovan. Un exemplar 5 cr.
sau 10 bani.
31. **Muscii-Împărat.** Poveste din popor
de „Mărgineanul“. Un exemplar 12
cr. sau 24 bani.
32. **Dina-Împărăteasă și peana ei
aleasă.** Poveste din popor de „Mărgi-
neanul“. Un exemplar 12 cr. sau
24 bani.
33. **Fulger.** Poveste în versuri de George
Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10
bani.
34. **Spice de aur.** Culese de dascălul
Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr.
sau 24 bani.
35. **Un idil în Roșeni.** Novela de Bret
Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. **Baba Iadului.** Poveste în versuri
de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau
16 bani.
37. **Prințesa formecată.** Poveste în ver-
suri de P. Dulfu. Un exemplar 10
cr. sau 20 bani.
38. **Dina mărgărelelor.** Poveste în ver-
suri de Ioan Moța. Un exemplar 12
cr. sau 24 bani.
39. **Doi copii.** Poveste de Ioan Moța.
Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. **O partidă în patru.** De Antonio
Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr.
sau 24 bani.
41. **Poșacul bun de inimă.** Comedie în 3
acte de Carlo Goldoni. Tradusă de
Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanesca.
Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. **Croitorul și cei trei feciori.** Po-
veste de Ioan Moța. Un exemplar 15
cr. sau 30 bani.
43. **Mica Fadetă.** De George Sand. Un
exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. **Rusalina pcurarul.** Poveste de Ni-
colae Trimbișanu. Un exemplar 22
cr. sau 44 bani.
45. **Roma invinsă.** Tragedie în 5 acte
de Alexandru Parodi. Tradusă de I.
L. Caragioli. Un exemplar 24 cr. sau
48 bani.
46. **Clara Milioi.** Novela de I. Turghenev
Traducere din limba rusă de Enea
Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 80 b.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librărilor și preste tot
vândătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Diplomă de onoare.

Institut Tipografic T. L. Albini, Sibiu.

Diplomă de onoare.

Se recomandă a executa următoarele:

OPURI și BROȘURI

Placate

BILETE DE LOGODNĂ ȘI DE CUNUNIE

Carte și epistole

Circulare și preț-curenturi

Note

Mare deposit
de cuverte, cerneală, recușite de scris,
ceară de pecetluit etc.

Comande din afară
se efectuează repede.

Bilete de vizită

după plac și cerere

Mare deposit
de hârtie de scris și concept, precum și hârtie fină
de epistole
cu pieuri în casete.

EDITURA „TRIBUNEI“ ȘI A „FOII POPORULUI“

Diferite cărți științifice și literare
Elegant legate sau broșurate.

Biblioteca populară a „Tribunei“

Dicționar
român-german și german-român.

Prețuri foarte moderate.

Strada Măcelarilor 21.

Librărie românească în Sibiu

Strada Măcelarilor 21.